

گفت و گوی
صبا با سجاد
مهرگان، کارگردان
مجموعه های
تلویزیونی «آقای
قاضی»

«آقای قاضی» صندلی یک بازیگر نیست

او درباره هدف مجموعه از پرداختن به مسائل حقوقی توضیح داد: برای ما مهم بود مخاطب احساس نکند وارد کلاس حقوق شده؛ باید احساس کند وارد زندگی آدم هایی شده که یک مسئله واقعی دارند و قانون سرنوشت آنها را تعیین می دهد.

مهرگان در پایان این بخش از صحبت هایش تأکید کرد: فکر می کنیم واقعیت، مصالح اولیه آقای قاضی است؛ اما چیزی که آن را تماشایی می کند، هنر روایت است.

کارگردان «آقای قاضی» درباره ویژگی های آثار پرمخاطب تلویزیونی نیز گفت: به نظرم مهم ترین ویژگی یک اثر پرمخاطب این است که برای مخاطب احترام قائل باشد. مخاطب امروز باهوش تر از آن چیزی است که گاهی در طراحی تلویزیونی فرض می کنیم.

مهرگان قصه روشن، شخصیت جذاب، ریتم درست و داشتن یک «قول مشخص» به مخاطب را از ویژگی های یک اثر موفق دانست و افزود: یعنی مخاطب بداند چرا باید قسمت بعد را ببیند.

او همچنین تأکید کرد که نباید موفقیت یک اثر را صرفاً به ژانر آن نسبت داد: و یک نکته مهم تر: مخاطب دنبال ژانر نیست، دنبال تجربه است. اگر تجربه ای درست طراحی شود، حتی یک موضوع حقوقی و دادگاهی هم می تواند میلیون ها نفر را با خودش همراه کند.

مهرگان درباره کاهش مخاطبان تلویزیون و نقش فضای مجازی و نمایش خانگی در این اتفاق نیز گفت: به نظرم این دو عامل وجود دارند، اما اینکه بگوییم «مخاطب تلویزیون رفته» تحلیل دقیقی نیست.

مخاطب نرفته؛ انتخاب هایش زیاد شده است.

او توضیح داد: امروز مخاطب می تواند همزمان تلویزیون، پلتفرم، یوتیوب، شبکه های اجتماعی و حتی محتوای کوتاه را انتخاب کند. بنابراین تلویزیون دیگر با کمبود رقیب مواجه نیست؛ با بحران انتخاب مخاطب مواجه است.

کارگردان «آقای قاضی» در ادامه خاطرنشان کرد: «به نظرم مسئله اصلی این نیست که مردم دیگر تلویزیون نمی بینند؛ مسئله این است که دیگر هر چیزی را فقط به دلیل اینکه تلویزیون پخش می کند، نمی بینند. مهرگان در پایان، تجربه ساخت «آقای قاضی» را فراتر از تولید یک سریال دانست و گفت: من فکر می کنم مهم ترین اتفاق «آقای قاضی» این بود که نشان داد هنوز می شود فرمت تازه ساخت و مخاطب پیدا کرد؛ بدون اینکه الزاماً به ستاره های بزرگ، شوخی های دم دستی یا فرمول های امتحان شده تکیه کنیم. اشتباهی که تلویزیون و پلتفرم در آن شریک هستند.

او در پایان تأکید کرد: برای من، «آقای قاضی» بیشتر از یک سریال، یک تجربه بود؛ تجربه ای که نشان داد اگر ایده، فرم و مخاطب را جدی بگیریم، هر اثری در هر جایی هنوز می تواند غافلگیرمان کند.

«آقای قاضی» از جمله مجموعه های تلویزیونی است که با تکیه بر پرونده های قضایی، روایت مسائل مردم و ساختاری متفاوت توانست مخاطبان بسیاری را با خود همراه کند. این مجموعه در حالی بخش عمده ای از روایت خود را در یک فضای ثابت پیش می برد که تلاش کرده تنوع و جذابیت را از مسیر قصه، بازی و موقعیت های دراماتیک ایجاد کند. سجاد مهرگان، کارگردان «آقای قاضی»، در گفت و گو با صبا درباره تغییر بازیگر نقش اصلی، چالش های تولید در لوکیشن ثابت، اقتباس از پرونده های واقعی و وضعیت مخاطب تلویزیون صحبت کرد.

ناصر ارباب
گفت و گو

زایدی از لوکیشن ها نیز اظهار کرد: من فکر می کنم هر سریال در نهایت سه ساحت اصلی دارد: قصه گویی، بازی پردازی و بصری سازی.

او با اشاره به ساختار این مجموعه گفت: در «آقای قاضی» تمرکز اصلی فرمت روی قصه پردازی و گرفتن بازی های دقیق است و از نظر تنوع بصری، ساختار سریال تقریباً ثابت است. بنابراین چالش ما این نبود که هر بار بایک دکوپاژ عجیب یا تغییر لوکیشن، تنوع ایجاد کنیم؛ چالش این بود که در همین محدودیت، قصه و بازی بتوانند مخاطب را نگه دارند.

مهرگان ثابت بودن لوکیشن را به خودی خود مانعی برای جذابیت اثر ندانست و توضیح داد: لوکیشن ثابت اگر درست استفاده نشود، خیلی زود تکراری می شود. اما وقتی موتور درام و بازی ها درست کار کنند، یک فضای ثابت هم می تواند هر قسمت جهان متفاوتی بسازد.

او در جمع بندی این تجربه گفت: در آقای قاضی، قرار نبود دوربین تنوع ایجاد کند؛ قرار بود قصه تنوع ایجاد کند.

مهرگان درباره اقتباس از پرونده های واقعی و چالش های نگارش داستان های مجموعه نیز گفت: اینجا همیشه یک دعوای قدیمی بین علم و هنر وجود دارد. طبیعتاً فضای قوه قضائیه علاقه دارد سریال از نظر علم حقوق بسیار دقیق باشد؛ از طرف دیگر، ما به دنبال هنری سازی این واقعیت هستیم.

او با اشاره به تفاوت پرونده واقعی با یک داستان دراماتیک افزود: پرونده واقعی الزاماً درام خوبی نیست و واقعیت به تنهایی نمی تواند جای داستان را بگیرد.

به گفته کارگردان «آقای قاضی»، سازندگان باید از دل پرونده واقعی، بخش انسانی و دراماتیک ماجرا را پیدا کنند و سپس آن را به داستان تبدیل کنند؛ فرآیندی که در آن نباید دقت حقوقی فدای جذابیت شود یا اطلاعات حقوقی، درام را از بین ببرد.

مهرگان در ادامه از همراهی قوه قضائیه با گروه سازنده تشکر کرد و گفت: راستش باید از قوه قضائیه تشکر کنم که در این مسیر بسیار با نظرات ما همراهی کردند و سعی نکردند عناصر جذابیت و درام را فدای علم حقوق کنند.

سجاد مهرگان درباره دلیل تغییر بهزاد خلج به عنوان بازیگر ثابت و نقش اصلی مجموعه، «آقای قاضی» را علاوه بر یک اثر نمایشی و آموزشی، بستری برای معرفی استعداد های تازه دانست و گفت: برای من، «آقای قاضی» در کنار کارکردهای دراماتیک و آموزشی، یک پلتفرم استعدادیابی هم هست. یعنی صندلی آقای قاضی جایگاه استعداد های برتر تئاتر کشور است.

او ادامه داد: ما باید امکان تجربه و دیده شدن چهره های جدید را فراهم کنیم. این بخشی از وظیفه ما در تولید هر اثری است؛ اینکه تلاش کنیم بازار کار را برای همکارانمان گسترده تر کنیم و انتخاب های حرفه ای را محدود به چند چهره شناخته شده نکنیم.

کارگردان «آقای قاضی» با اشاره به اینکه موتور اصلی سریال از روز نخست بر قهرمان عدالت طلب و داستان هایی مبتنی بر زندگی مردم بنا شده است، افزود: چیزی که مخاطب را دنبال کننده سریال می کند، در درجه اول همین قهرمان و همین قصه هاست، نه صرفاً چهره بازیگر.

مهرگان همچنین درباره اهمیت حفظ وجه رئالیستی نقش قاضی توضیح داد: حتی اساساً در این فرمت اگر قاضی یک بازیگر بسیار شناخته شده باشد، ممکن است آن هم ذات پنداری رئالیستی به دلیل پشتوانه بصری و روایی خود بازیگر شکل نگیرد.

مخاطب باید احساس کند با یک «قاضی واقعی» مواجه است، نه یک ستاره که نقش قاضی را بازی می کند.

او تغییر بازیگر را ریسکی برای سازندگان دانست، اما تأکید کرد این تصمیم با فلسفه اصلی مجموعه ارتباط داشته است: بنابراین تغییر بازیگر برای ما یک ریسک بود، اما ریسکی بود که از دل فلسفه خود سریال بیرون می آمد.

مهرگان در نهایت تأکید کرد: آقای قاضی نباید صندلی یک بازیگر باشد؛ باید صندلی استعداد های تازه باشد.

کارگردان «آقای قاضی» درباره چالش های ساخت مجموعه با توجه به ثابت بودن بخش

تماشای این فیلم برای افراد بالای ۱۵ سال توصیه می شود

خانوم والده
KHANOM VALEDE

تهیه کننده: سید ابراهیم عامریان کارگردان: سهیل موفق

